

1895.

Löpsen 24 p Banco

Guidsfränds Hammvets Protocol Hallet
 vid Lvarna i Eskelern den 20de maj 1828.
 S. D. Efter Meddelt protocol för Husbonden
 Jacob Niclas Olofsson Fättings begäran,
 instellte sig parterna Husbonden Jacob
 Niclas Olofsson Fätting i Tofta Gåfons
 härande, och p. d. Husbonden jergeomund
 Apelberg för fören förande. Svarenden
 har den 17de dennes oactat Hammvets
 stemming som på härandens begäran var
 utfärdad och Svarenden till Steldt, i från
 Hammveten för falloläst inte blifvit,
 då Hammveten, samt häranden och 3^{ne}
 vittnen i Lag Tid sig vid Guidsfränds fiske-
 löge, nära Svarendens boningställe, efter
 behörigt församling, till målets af göran-
 de sig insteldt. men som sålunda ej kun-
 de försettas för Svarendens ettblifvande
 ut sjöts målet till i dag, eller den 20^{de}
 dennes, vid ofvan nämnde Lvarna Gåst-
 gifvaregård. häranden har i stemmingen
 som och vid Hammveten påstått att Sv-
 randen måste böta och ersätta Bettingens
 koftanden för det han på påsten Påska
 dagen under Guldstjensten varit ute
 för Sjön att de se kitta och ny draga
 andras till hövige Bef. Hvilket Svran-
 den Sjelf erkände med aberopande af
 nöd fall, för det att Befet var löf drif-
 vande. Hvar på häranden sade:
 att om han hade ansett det för nöd fall
 kunde Svranden bergant samma Bef
 om lördags aftonen före Påska dagen
 då Befet vore så nära landet och väder-
 -biken

var så god, att de andra fiskarna och
även hävanden kunde dra samma Saker
som Stols Långt uti djupet.

Hans Hansson Övide i Eskelum som
säger sig, att på Svanden Apelbergs
Enträgen begäran måste följa Svanden
at berga samma Rep, berättar att Repen
lägs omkring en sten, den ena endan af
Repet på den ena sidan och den andra
på den andra sidan och hade flutit dit
(för den var Trädstycken på) men Stenen
hade fallit burt, men Repet låg dock så
fast at det ej kunde komma i Land
af sig sjelft, men vittnet blef af Svanden
den Geprat der före kunde ej vittnet på
Göna sin vittnes ed. Svanden förkla-
rar sig även at klockan var öfver Toa
på dagen förvån Repen blifva dragna.
Hvar på hävanden åberogas sig följande
de vittnen som efter aflagd vittnes ed
varnades för meken ed.

Första Wittnet Husbonden Olof Anjars
ve i Tofta berättar, at då vittnet kom
i från Sjön, som efter et stort oväder
måste begagna den Goda väderleken
oaktat den stora högtidsdag och följa
efter uti stöende Redskap, då kom
Svanden Apelberg i Land som hade
Hans Hansson Övide med sig och hade
drat ut Rep som Svanden Apelberg
hittat, och då var klockan 1/2 till ett och
då hade även Svanden burit Repet of.
och när vittnet kom of i Tofta Saken Gick
folkem i från Guds tjänsten i Tofta,

och kyrkoherden Köler körde då äfven
i förmå Tofsta till Eskelenn. Upläst och erkänt
2de Witnet Nils Öman Boende på Grinds-
-prävel Bereter: att kl. var ett när framme
-den hade både kommit i land och äfven
burit för om nunde väg of till Svaraman-
-dens egen bod. Upläst och erkänt.

3de Witnet Styroman Bogström berättar
att kl. var $\frac{1}{2}$ till ett när Hans Hansson
Öfvede sade at han hade varit ute på
Sjön och på Svaramanden Apelbergs begäran
hulpsit Svaramanden dröt of Ibemne väg ut
Sjön, och vid hem gangen kom vitnet i
möte med Pastor Köler som då hade före-
-tadt Guds Tjensten i Tofsta, och folkengick
då äfven från Guds Tjensten. Upläst och
erkänt.

4de Wittnet Båtsman Frändarpe beret-
-tar: Att om Lördags aftonen förr
Påska dagen hade Svaramanden Apelber
bedt vittnet att vittnet skulle följa Svaramanden ut på Sjön och hjälpa honom
drö of Rep men vittnet hade ont i en
foten den förr hade vittnet Nej att han
ej kunde. och följande Påska dagen
satt vittnet vid sitt bord och läste då fick
vittnet höra någon tälla utan förr, och
vittnet såg ut i Genom jönstret, då kom
Svaramanden Apelberg och Hans Hansson
Öfvede med hvar sitt Rep och vil hungan-
-de Skog flycken, ¶ den enna kastade sitt
Rep öfver Ledet, men den andre gick öfver
med sitt rep med sig. då sade vittnet boken
¶ De trästycken som uppbära repen kallas med ett ge-
-mensamt namn "Skog," men de kallas äfven "Lad"

i från Sig och mistyckte detta arbete som
Svaranden Apelberg och hans Hansson ofredde
Gjorde, och Säg i det samman för klockan,
och då vifte hon för half Tolf. utläft och erkänt.
Sedan en vitnen vore af hövda förmanades
Parterna till förlikning, men som sådant ej
kunde värka hos parterna någon öfver ens
konsejse, utvifades parterna.

Och Refolverades

Att som Svaranden Apelberg i från Tofta
den 17de dennes i från Hammeten förfallo-
loft utblifvit oactadt hammetens Stämning
var honom till Steld, och ej allenast Hammetens
Sedanviter utan och 3^{ne} vitnen och svaranden
voro hindrade, måste Sama mål för Svaran-
dens utblifvande till denna dag upskutas,
Så Alades Svaranden p. d. Husbonden Jäger-
mund Apelberg i från Tofta för detta ute-
blifvande i förmågs af Kongeliga majestäds
nådiga förnyjade Hamnordning af den 24^{de}
jannuari år 1771. och dess Sjette Capitel
Första Paragraf böta En Daler. med Tjugo-
fyra Skillingar Rixgelds, samt förnöja
Hammeten för Samma dag för Besor och
dagsförsumlse En Rixdaler Tjugo fyra
Skillingar, samt 3^{ne} Wittnen Svärdera med
Aderton Skilling Rixgelds.

Och Sedan upskutne må-
let till förnemnde den Tjugonde blifvit upleft
Pröfvor Hammeten skäligt i förmågs af
ofnemnde Hamnordnings Andra Capitel
4 § Aliqva Svaranden Apelberg att böta